

— han er jo en erfaren og praktist Mand paa det kommunale Omraade, meget mere, end jeg kan gjøre Fordring paa at være — tror han virkelig, at det Lovforslag, som Finantsministeren i sin Tid kom med om Skat paa Brændevin og bairisk Al, i fjerneste Maal vilde hæmme Drifkeriet. Jeg vil spørge det ærede Medlem, om han tror, at det at lægge en Skat af 1 Øre paa en halv Baier vil hæmme Drifkeriet. (En Stemme: 20 D.). Der er ikke her talt hverken om 20 eller 30 eller 50 D., men der er henvist til Finantsministerens Forslag, og det er det, jeg holder mig til. Jeg siger altsaa for mit personlige Bedkommende, at jeg gjerne vil modarbejde Drifkeriet ved Bestemmelser, som jeg anser for fornuftige, men jeg vil virkelig ikke være med til at pumpe ud af Middelstandens Lomme et større Stattebeløb end nu uden at have den fjerneste Sandsynlighed for, at Drifkeriet derved hæmmes. Det maa det ærede Medlem kunne være enig med mig i, at det er der ingen Mening i. Naar derfor den ærede Minister kommer med saadanne Forslag om Skat paa Al og Brændevin som det sidste, maa jeg paa det Bestemteste være imod det. Jeg vil for mit Bedkommende — ligesom jeg er vis paa Mange af mine politiske Meningsfæller, om ikke dem Alle — staa klart overfor Befolkningen i det Stykke. Det er ikke, fordi vi ville holde til med Drifkeriet og dække over det, men fordi vi kunne ikke gaa med til at vedtage en Lovbestemmelse, der forrykker Forholdet med Hensyn til en retsfærdig Bestatning endnu mere. 2, 5 eller 6 D. paa en Pot Brændevin nytter virkelig ikke det Fjerneste. Skal der være Mening i det, og skulle vi ad den Vej raade Bod paa Ondet, saa maa vi op med en Pot Brændevin i adskillige Kroner. (Afbrydelse). Ja, ellers hjælper det ikke det Fjerneste. Derfor siger jeg, at naar det ærede Medlem fra Ven, som jeg føler mig overbevist om staar bag ved sit Ord, vil være med til at hæmme Drifkeriet gennem Lovgivning, vil jeg rigtignok haabe, at han vil, ved nærmere Overveielse, komme til det Resultat, at sin politiske Chef, den ærede Finantsminister, kan han ikke følge i det Kapitel, for saa kommer han blot til at trække flere Penge ud af Middelstandens Lomme. Det var navnlig det, jeg vilde spørge det ærede Medlem om, om vi ikke kunde blive enige om at faae lidt mere Metode og Mening i Freingangsmaaden end ved Finantsministerens Forslag, for det kan virkelig ikke nytte Noget. Dernæst vil jeg saa inderlig gjerne slutte mig til det ærede Medlem fra Slagelse (Dahl) naar han i sine Udtalelser antydede, at vi skulde have Kjøbstæderne med.

Jeg tror, at naar det ærede Medlem kom til dette store Tal, som han kom til eller rettere til det lille Tal af Beboere, som findes her i Danmark for hvert Udsalg eller Udsjænkningstid, har det for en stor Del sin Grund i, at der i Kjøbstæderne er saa forfærdelig mange af dem. Da nu den ærede Forslagsstiller, udelukkende repræsenterer en Landkreds, er det jo forøvrigt naturligt, at han er kommen til, naar han vilde komme med et saadant Lovforslag, særligt at tage Hensyn til Landkommunerne. Jeg vil haabe, at, naar dette Lovforslag kommer til Forhandling i et Udvalg — hvad jeg haaber — at vi da ogsaa ville komme til det Resultat at tage Kjøbstæderne med. Jeg tror, at der kan og bør gjøres Noget der ligesaavel som paa Landet. Endnu vil jeg sige, at naar der tales om dette Drifkeri saa vel som om de Laster og Udyder i Umindelighed, som kunde komme til at græse i en Befolkning, er det virkelig mere end en Frage, naar der siges, at den Slags kommer fra oven og synker ned ad og ikke fra nedens af og vover opad. Og jeg vil her sige — jeg pleier ikke ret tidt at komme paa allerhøieste Steder, men der har jo dog været Tider, hvor Rigsdagen kom der. Jeg har aldrig set Maaen til Drifkeri som paa de Steder, det gif bogstavelig kun løs paa Drifkeri.

Formanden (Søgsbro): Det ærede Medlem maa helst ikke her tale om noget Saadant.

Buff: Naar den ærede Formand ikke tillader det, skal jeg ikke komme dybere ind paa det. Jeg er aldrig ifølge min Erfaring bleven indbudt til Driftegilber, hvor vi egentlig kun drak, men det er hændet mig en enkelt Gang. Og vi skulle ikke være bange for, hvor vi se noget Ondt og Daarligh, at revse det saa godt vi kunne, naturligvis paa en fornuftig og hensynsfuld Maade. Jeg vil altsaa slutte med at sige, at jeg vil haabe, at dette Lovforslag vil faae en velvillig Behandling i dette Thing, at det maa komme i Udvalg, og at det der maa undergaa navnlig den Forandring, at Kjøbstæderne ogsaa komme med. Derfor det lykkes at gennemføre denne Reform, vil det være et lille Skridt henimod det, at Lovgivningen ser at støtte den moralsk gode Bevægelse, der er oppe i vort Folk, og som allerede, for Totalafholdsforeningerne kom frem her i Landet, var ved at vove op her i Retning af Udydelighed. Jeg tror, at ligesaa vel som der er megen Drif og Daarlighed, saaledes er der ogsaa en stærk Bevægelse navnlig i den sidste